

Лист ДФС від 14.07.2016 №15281/6/99-99-15-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо трансфертного ціноутворення за операціями між нерезидентом та його представництвом в Україні та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Відповідно до п.п. 133.2.2 п. 133.2 ст. 133 Кодексу у редакції, чинній до 1 січня 2015 року, платниками податку з числа нерезидентів є постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції щодо таких нерезидентів чи їх засновників.

Для цілей застосування Кодексу постійним представництвом вважається постійне місце діяльності, через яке повністю або частково провадиться господарська діяльність нерезидента в Україні (п.п. 14.1.193 п. 14.1 ст. 14 Кодексу у редакції, чинній до 1 січня 2015 року). Таким чином, під постійним представництвом розуміється нерезидент, що провадить діяльність на території України.

Як зазначено у листі, Представництво отримує кошти від материнської компанії – нерезидента для фінансування своєї діяльності.

З 1 вересня 2013 року для цілей оподаткування податком на прибуток запроваджено трансфертне ціноутворення до операцій, які відповідно до критеріїв, встановлених п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, визнаються контрольованими.

У 2013 – 2014 роках відповідали визначенню контрольованих операцій з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснювались платниками податків з пов'язаними особами – нерезидентами (п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу), якщо загальна сума таких операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнювала або перевищувала 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний звітний календарний рік.

Враховуючи специфіку операцій, які підпадають під визначення контрольованих, операції перерахування коштів нерезидентом на рахунок для утримання представництва не вважаються контрольованими за умови, що такі кошти використовуються виключно на таке утримання, але враховуються для визначення вартісного критерію контрольованих операцій 50 мільйонів гривень у 2013 – 2014 роках.

Починаючи з 1 січня 2015 року відповідно до п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податку, що здійснюються:

з пов'язаною особою – нерезидентом;

з нерезидентом, зареєстрованим у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України;

через комісіонерів – нерезидентів при здійсненні зовнішньоекономічних господарських операцій з продажу товарів.

Таким чином, господарські операції між нерезидентом та його представництвом в Україні, здійснені, починаючи з 01.01.2015, не вважаються контрольованими.